

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ 2020 AZ ÚRVACSORA ÉVE

A 2020. év igéje:

„Hiszek!
Segíts a hitetlenségemen!”
(Mk 9,24)

VII. évf. 8. szám,
2020.02.23.

Ötvened vasárnap
(Esto mihi)

**„Azután maga mellé vette a tizenkettőt,
és így szólt hozzájuk:
Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesül mindaz,
amit az Emberfiáról megírtak.”**

(Lk 18,31)

Gyakran vetődik fel bennem a következő kérdés, miért volt szüksége Jézusnak tanítványokra? Talán erős megállapításnak tűnhet, de hasztalanok voltak. Nem tanultak a történésekből, nem értették a legegyszerűbb összefüggéseket sem. Újra és újra el kellett Jézusnak magyarázni az elhangzott tanításokat, példázatokat. Ugy tűnhet, hogy nélkülük könnyebb lett volna a földi feladata.

De Jézus ragaszkodott hozzájuk. Ő maga hívta el őket. Ismerjük a régi versikét: Péter volt az első, kit követett András, stb. Tisztában volt képességeikkel, és mégis ők lettek azok a kiválasztottak, akik részt vettek minden tanításon, összegyűjtöttek minden kreditet a sikeres tanévhez, csak megbuktak a záróvizsgán. És mégis...

Nagyon várok egy levelet. Az evangélikus teológiánk lesz majd a feladó, és arról fog tájékoztatni, hogy a gyülekezet és én fogadhatunk-e hatodéves hallgatót gyakorlatra. Ennek a levélnek a várása segít tovább szőni gondolataimat.

Az óbudai gyülekezetnek – legalább is a régebbieknek – van emléke a gyakorlati idejüket itt töltő teológusokról, frissen ordinált lelkészekről. Mivel nekem nincs, ezért érdeklődtem a nálam tapasztaltabbaknál. Vegyes volt a visszajelzés. Volt, aki azt mondta, hogy csak plusz feladat. A másik szerint hasznavehetetlenek. Egy pozitív vélemény is elhangzott, segítségükre lehetünk.

Szerencsém volt megismerni mindazokat, akik itt töltötték gyakorlati évüket. Van köztük sikeres igazgató (Lénárt Viktor), aki lelkészként tart személyügyi képzést és tanácsadást. Egy másik teológiai tanár (dr. Orosz Gábor Viktor). Ketten jó hírű gyülekezeti lelkészek (Nepp Éva és Solymár Péter), és van egy teológus doktorandusz hallgató (dr. Lászlóné, Anett) is. Itt kezdtek, és emlékeik szerint nem volt egyszerű. Legszívesebben megszöktek volna a feladat elől, de az évek múlásával Óbuda lett a lelkészi hívatással való első találkozás helye. Az origó, a kezdet.

Nekem is az lesz a tervem, hogy a mentorált teológust bevezessem az egyházi szolgálatba. Segítségére legyek, hogy a lelkészi elhívás és akár a vele együtt járó kevésbé érdekes feladat se bátortalanítsa el. Szeretném, hogy a temetési szolgálatban megtalálja a személyes vigasztalást, a keresztelésben Isten ajándékának átadását, az úrvacsorában a találkozást, az ifjúsági munkában pedig a jövőképzés áldott lehetőségét.

Tehát örülnék egy pozitív elbírálásnak teológiánk bizottsága részéről és egy nyitott fiatalnak. Ez is egy imafeladat.

Jézus is azért vette maga mellé a tizenkettőt, hogy lássák és hallják Őt, az Isten Fiát, megváltói munkája közben. Nem értették, hogy miről beszél, mit jövendöl és miért kell meghalnia. Nem emlékeztek a próféták a Messiásról szóló jövendöléseire sem. Pontosabban ők sem, de mentségükre szóljon, egyszerű emberek voltak. Az írástudók sem értették meg a jövendöléseket. Isten rejtve tartotta azokat. Meg kellett történnie a tragédiának Jeruzsálemben, hogy a szem és fültanúk, a tanítványok maguk értsék meg, hogy minek voltak ők a részesei Jézus mellett. Isten Szentlelke a pünkösdi tűz által gyújtja be az emlékezés fényét, amely révén tanúbizonyosságtevők és mártírok lesznek.

És mi alkalmasok vagyunk a szolgálatra? Vasárnapról-vasárnapra halljuk, olvashatjuk és mégsem értjük egészen Urunk üzenetét. Ennek ellenére vele lehetünk. Kérjük imádságainkban, hogy majd egyszer számunkra is minden titok nyíljon meg.

Jakab Béla parókus lelkész

Jézus először szól nyíltan a haláláról és a feltámadásáról

És tanítani kezdte Őket arra, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, és el kell vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. Jézus nyíltan beszélt erről a dologról. Péter ekkor magához vonva őt meg akarta dorgálni; ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megdorgálta Pétert, és ezt mondta: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint.” Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt. (Mk 8,31-35)

Az úrvacsora évének üzenetei

Február 23., Ötvened vasárnap

„Az úrvacsora nem ünnepi kalács, hanem mennyei kenyér,
amely erőt ad, hogy lezárjuk a múltat,
és reménységgel induljunk tovább”

Ittész János

Az úrvacsora az evangélikus gyakorlatban

Az első keresztények naponként megtörték a kenyeret a Jézussal és egymással való közösség jeleként. A későbbiekben különféle hagyományok és értelmezések tapadtak ehhez a gyakorlathoz.

A katolikus egyházban „szentáldozásnak” nevezik, és úgy magyarázzák, hogy *a szertartást végző pap, Jézus szavainak elmondásával, mintegy „átváltoztatja” az ostyát és a bort Jézus testévé és vérévé.*

A reformációt megelőző időszakban több mozgalom is támadta ezt a gyakorlatot. Közülük legismertebb a cseh teológusról, Husz Jánosról elnevezett „huszita” mozgalom. A reformátorok között is adódtak azonban nézeteltérések.

A svájci reformáció nagy alakja, Ulrich Zwingli – és nyomán *a református egyház – azt tanítja, hogy az úrvacsora csupán jelkép.*

Luther – és nyomán az evangélikus egyház – viszont azt tanítja, hogy az úrvacsora Jézus Krisztus valóságos teste és vére, a kenyér és bor színe alatt. Ez tehát különbözik mind a katolikus egyház átváltoztatás tanától, mind a csupán jelképként való református értelmezéstől. A mi evangélikus hitünk szerint az úrvacsora szentségét azzal becsüljük meg, ha önvizsgálattal, lelki elmélyüléssel, és minél gyakrabban élünk vele.

(Forrás: *Evangélikus egyszeregy mindenkinek*)

Tájékoztató és hívogató

✿ **Bibliaóra** – szerdán 10 órakor.

✿ **Családi istentisztelet** – március 15-én.

Kedves Testvérek!

Nemzeti ünnepünkön tarjuk a következő családi istentiszteletünket és az azt követő közös ebédet.

A korábbi tapasztalataink alapján – miután nem ismertük a résztvenni kívánók számát – nehezen tudtuk megtervezni az ebédhez szükséges és megfelelő mennyiségű alapanyagok beszerzését.

Ezért a jövőben egy jelentkezési listán szeretnénk felmérni, hogy hány főre számíthatunk ezen alkalmainkon.

Arra kérjük Testvéreinket, hogy a továbbiakban a templom hirdetőtáblájára kihelyezett íven – a közös ebédet megelőző vasárnapokon – szíveskedjenek jelezni az ebédet való részvételüket.

Reméljük, hogy ez a rendszer segítségükre lesz a szervezőknek. Süteményeket továbbra is szívesen fogad, és mindenkit szeretettel vár

Gyülekeztünk Vezetősége

Istenem!

Te közel vagy az alázatos szívűekhez, és könyörölsz a megtérő bűnösökön.
Fordulj felém kegyelmeddel, bocsásd meg vétkeimet, és vezess a Te utadon,
az Úr Jézus Krisztusért. Ámen.

(*Evangélikus liturgia – bűnbánati imádságok – ötvened vasárnap*)

Óbudai Evangélikus Heti Hírmondó. Megjelenik vasárnaponként.
Kiadó Jakab Béla parókus lelkész, szerkesztő Proksza Gyula.
Elérhetőségek · Hivatal: 06-1-3881773 · Jakab Béla: +36-20-8242989
E-mail: obudev@gmail.com · Honlap: <http://obudev.hu/3>
